

sat spor i byggeriet og andre steder, hvor man kan sige at der var nogle medarbejdere, som firmærne havde lyst til at holde på.

Efter et stykke tid lykkedes det os også at få overbevist beskæftigelsesministeren om, at det her var et problem, beskæftigelsesministeren gav endda udtryk for at være nærmest sur over, at vi havde det problem på det danske arbejdsmarked. Selvfølgelig blev surheden ikke mindre, da det viste sig, at man også i Beskæftigelsesministeriets egne rækker kunne konstatere, at der var indgået hemmelige jobklausuler.

Kl. 16.10

Derfor var der al god grund til at lave lovgivning på det område. Derfor var der al god grund til at lave lovgivning, som også gik ud over funktionærlovens rammer – ikke fordi funktionærloven ikke fastlagde nogle meget klare og præcise rammer, men den var kun for funktionærer, og nu er det sådan, at det jo ikke er alle i det her land, der er omfattet af funktionærloven, bl.a. ikke førortaltale bygningsarbejdere, og derfor var der selvfølgelig brug for et indgreb over for disse jobklausuler.

Beskæftigelsesministeren fremsatte så et lovforslag, som i virkeligheden blåstempledte jobklausuler. Det gjorde det ved at sige: De skal bare ikke være hemmelige. Det er noget, man præsenterer over for lønmodtageren, og så ved lønmodtageren det og har i øvrigt ikke indflydelse og har i øvrigt ikke nogen mulighed for at få den godtgørelse, som ellers har været kendetegnet ifølge funktionærloven i forbindelse med kunde- og konkurrenceklausuler.

Nu er det jo sjovt, at beskæftigelsesministeren ved utallige lejligheder har gennemført det ene lovforslag efter det andet med et flertal bestående af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, fuldstændig uafhængigt af hvad oppositionen mener, og fuldstændig uafhængigt af hvad de faglige organisationer mener. Det har beskæftigelsesministeren bare ikke gjort i den her sag. Beskæftigelsesministeren har optrådt som en lidt fornærmet skoledreng, som siger: Jamen hvis I ikke synes, det her lovforslag er godt nok, så trækker vi det. Det er i modsætning til, hvad han har gjort i forbindelse med utallige andre lovforslag. Hvad er så baggrunden for det? Det kan jo være, at beskæftigelsesministeren kan forklare baggrunden for det, jeg har i hvert fald meget svært ved at forstå det.

Den eneste gode grund kan jo være, at beskæftigelsesministeren rent faktisk har erkendt, at oppositionen og de faglige organisationer

havde ret. Det lovforslag ville være værre end ingenting på grund af blåstemplingen af jobklausuler uden indflydelse fra medarbejderne og uden en godtgørelse. Det bliver jo sat lidt på spidsen i Jyllands-Posten den 8. maj, hvor beskæftigelsesministeren har et indlæg, som skal modsige en påstand i selv samme Jyllands-Posten om, at tre femtedele af byggemarkedskæden XL-BYG truer leverandører til ikke at headhunte kædens egne medarbejdere. Der skriver beskæftigelsesministeren om sit eget lovforslag:

»Den enkelte medarbejder får altså nu ret til at blive hørt – og dermed tage stilling til sin situation. Medarbejderen kan kort og godt trække i nødbremsen, hvis arbejdsgiveren går for vidt. Lovforslaget er altså alt andet end en venlig henstilling.«

Og så kommer det:

»Det kan betyde, at aftaler mellem virksomheder ikke gælder, og at lønmodtageren får mulighed for godtgørelse.«

Ja, hvis bare det var så vel. Det var lige præcis det, der ikke var i lovforslaget, det var lige præcis det, der gjorde, at lovforslaget var værre end ingenting. Så jeg kunne godt tænke mig at få beskæftigelsesministeren til at forklare, om det er beskæftigelsesministerens hensigt at lave et indgreb over for jobklausuler, som:

» ... kan betyde, at aftaler mellem virksomheder ikke gælder« – altså hvis lønmodtageren hiver i nødbremsen – »og at lønmodtageren får mulighed for godtgørelse.«

For så er vi jo kommet et langt skridt på vejen mod det beslutningsforslag, som oppositionen har stillet, og så kan vi begynde at forhandle om et reelt indgreb imod de her jobklausuler, som er en hæmsko for den enkelte ansattes mulighed for indflydelse på egne vilkår på arbejdsmarkedet og mulighed for også at operere frit og søge arbejde der, hvor vedkommende vil arbejde, medmindre man indgår en frivillig aftale, der giver godtgørelse.

Så hvis de her ord fra beskæftigelsesministeren skal stå til troende, tror jeg, at vi kan komme videre – jo hurtigere, jo bedre. Det kan godt være, at hr. Ole Sohn har brug for 14 dages ferie, så lad os vente 14 dage, men så heller ikke meget mere.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordførerne. Og så har hr. Ole Stavad bedt om ordet uden for ordførerrækken, og der er talletiden 5 minutter.